

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν γελοιογραφίαν τοῦ παρόντος φύλλου κατέφαγεν ἡ ἀδιακρίσια τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος. Ζητοῦντες συγνώμην παρὰ τῶν κκ. συνδρομητῶν διὰ τὸ χημικὸν δυστύχημα ὑποσχόμεθα αὐτοῖς ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ λαγούς με πετραχήλια.

Κεφαλονία 2 Φεβρουαρ. 1875.

Κύριε συντάχτη τοῦ «Ἀσμοδαίου»

Σὲ εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ὠραῖο δῶρο σου, τὸ ὁποῖο ἐδιάβασα μ' εὐχαριστήσιμῳ — ἐννοῶ τὸν 1^{ον} ἀριθμὸν, ἐπειδὴ τὸν δεῦτερον τὸν ἐχρειασθήκανε ὡς φαίνεται σὲ κάποιον ἀπὸ τὰ ταχυδρομεῖα, καὶ δὲν τὸν ἔλαβα. — Τὰ ἀκόλουθα εἶναι ὄνειράτων ἐξήγησες ταῖς ὁποῖαις ἂν κρίνης καλαῖς γιὰ τὸν «Ἀσμοδαῖον σου» ἢ μὴ, νὰ καταχωρήσῃς εἰς αὐτὸν. Ἐπιθυμοῦσα ὅμως νὰ κάμῃς τοῦτο χωρὶς νὰ μὲ ὑπογράψῃς· ἐπειδὴ εἶνε μικρὰ ἀσήμαντα πραιματάκια, καὶ δὲν ἤθελε μοῦ ἀρέσει.

Εἶμαι δὲ ὁ ὑπόχρεός σου.

*
**

ΟΝΕΙΡΑΤΩΝ ΕΞΗΓΗΣΕΣ

Ἄν ἰδῇς τ' ὄνειρό σου γιὰ ἓνα φίλο σου πῶς τὸν ἐκάμανε κάπως ὑπάλληλο, — τρέξ' εὐθὺς νὰ τόνε συγχαρῆς, μήπως πρὶν ἔξυπνήσῃ τοῦ ἔλθῃ ἢ παύσει του.

Ἄν ἰδῇς πῶς σ' ἐκάμανε Δεσπότη, — Ἠθ' ἢ πῶς, γιὰ νὰ ἔγινες εἰς τὸν ὕπνο σου, ἐγέννηκες χάρισμα.

Ἄν ἰδῇς πῶς ἓνας κάνει πολλοὺς σταυροὺς, καὶ φιλεῖ ταῖς πόρταις τῶν ἐκκλησιῶνε, — Ἠθ' ἢ πῶς ἔκανες φρόνιμα νὰ φυλάσῃς ἀπὸ δαυτονε.

Ἄν ἰδῇς πῶς ὁ ράφτης σου, ἢ πῶς ὁ τσαγγάρης σου, σοῦ ἐφέραν τὸ φόρεμά σου, ἢ τὰ παπούτσια σου, τὴν ἡμέρα ποῦ σοῦ ὑποσχέθηκανε, — Ἠθ' ἢ πῶς εἶδες ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποῦ δὲν βλέπονται παρὰ σὲ ὄνειρατα.

Ἄν ἰδῇς πῶς τὰ τρία τέταρτα τῶν ψηφοφόρων μας πουλοῦν τὰς ψήφους των· πῶς τὰ τρία τέταρτα τῶν βουλευτῶν μας πουλοῦν τὰς ψήφους των· πῶς οἱ ὑπουργοὶ εἶναι οἱ πολιτικοί μας μεγαλέμποροι = Αἶ, μὴν πιστέρῃς τὰ ὄνειρατα.

Ἄν ἰδῇς πῶς ἡ Δικαιοσύνη ὀργανίσθηκε σὲ τρόπον ὥστε δὲν ἔχει πλέον κύριον σκοπὸν τῆς τῆ φορολογίᾳ τοῦ ἔθνους εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης τῆς ἴδιας εἰς τοὺς πολίτας, — Ἠθ' ἢ πῶς εἶδες τὸ 3750 μ. X.

Ἄν ἰδῇς πῶς ὁ Πάπας ἐπέθανε, — Ἠθ' ἢ πῶς ἀξένοι ἢ ζωὴ του. Ὁ Διάολος δὲν τσακίνει τ' ἀγγεῖά του.

Ἄν ἰδῇς πῶς ἐστὴν Κεφαλονιά δὲν ψευδομαρτυροῦνε οἱ ἄνθρωποι, — Ἠθ' ἢ πῶς τ' ὄνειρό σου ἐψευδομαρτύρησε.

Ἄν ἰδῇς πῶς ἐδιάβαζες ποιήσες ἀπὸ ἐκὲς ποῦ βραβεύονται στὰς Ἀθήνας, — Ἠθ' ἢ πῶς τὸ στομάχι σου εἶναι γιομάτο.

Ἄν ἰδῇς πῶς οἱ Ἕλληνες πασχίζουσι νὰ ἐπαναστατήσουν τὴ Θεσσαλία ἢ τὴν Ἥπειρο, — Ἠθ' ἢ πῶς οἱ ὑπουργοὶ ἔχουσι χρεῖα κηάλλο δάνειο.

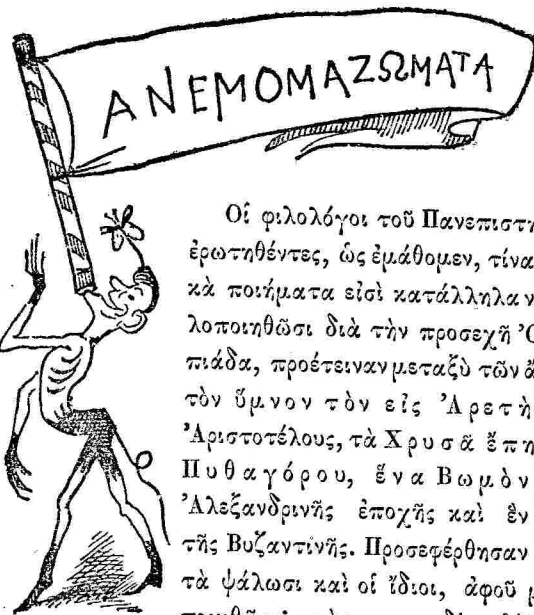
Ἄν ἰδῇς πῶς ἡ καμπάνες τῆ νύχτα σημαίνουσι διπλοκάμπανο, — Ἠθ' ἢ πῶς ὄνειρεύεσαι κοινωνία βάρβαρη.

Ἄν ἰδῇς ἀξιωματικοὺς νὰ χορεύουσι μετ' ἐπιρροῖαν στὰ πόδια τους, — Ἠθ' ἢ πῶς βρῖσκεσαι στὴν Ἑλλάδα.

Ἄν ἰδῇς μασκαράδες χωρὶς μπαρμποῦτα νὰ γυρίζουσι τὴ χώρα, καὶ συντροφίαις μεθυσμένοι ὀπισωθέτους νὰν τοὺς ἀκλουθοῦνε τραγουδογκαρίζοντες, — Ἠθ' ἢ πῶς βλέπεις τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ γυναικοῦλας δὲν τρῶν τὸ λάδι.

Ἄν ἰδῇς πῶς ὁ Κλήρος διώκει τὸ Εὐαγγέλιον, — Ἠθ' ἢ πῶς δὲν εἶδες τίποτε παράξενο.

Ἄν ἰδῇς στρατιώταις βαστώντας τὸ τουφέκι μετ' ὀλίγη στὸν ὄμο τους, καθὼς οἱ χωριάτες βαστοῦν τὰ φουρνόξυλα ποῦ πᾶνε νὰν τὰ πουλήσουσι, — Ἠθ' ἢ πῶς εἶδες τοὺς στρατιώταις μας, καὶ πρόσεχε μὴ σοῦ ἔγάλουν τὸ μάτι.

Οἱ φιλόλογοι τοῦ Πανεπιστημίου, ἐρωτηθέντες, ὡς ἐμάθομεν, τίνα λυρικὰ ποιήματα εἰσι κατάλληλα νὰ μελοποιηθῶσι διὰ τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιάδα, πρότερον μεταξὺ τῶν ἄλλων τὸν ὕμνον τὸν εἰς Ἄρετὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, τὰ Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου, ἓνα Βωμὸν τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς καὶ ἐν ὧν τῆς Βυζαντινῆς. Προσφέρθησαν δὲ νὰ τὰ ψάλωσι καὶ οἱ ἴδιοι, ἀφοῦ μελοποιηθῶσι τὴν τετραῶδιαν θέλουσιν ἀποτελεῖ οἱ ΚΚ. Φιντικλῆς, Κόντος, Τσιβανόπουλος καὶ Μιστριώτης· οἱ δὲ λοιποὶ τὸν χορὸν. Μία μόνον μικρὰ δυσκολία ἀναφέεται, ὅτι ὅλοι θέλουσι νὰ κάμουν τὸν τενόρον, καὶ ἰδίως ὁ Κ. Φιντικλῆς, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ μακροχρόνιος χρῆσις τῆς ἀλταρίας τοῦ ἠνοιξε τὸν λαϊκόν. Ὁ Κόντος ἀντιτείνει, ἰσχυριζόμενος, ὅτι προκειμένου περὶ φωνῆς δὲν τοῦ βγαίνει κανεὶς. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ σχολὴ θὰ συμβιβάσῃ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅτι ce linge sale sera lavé en famille.

Ἀναγγέλλομεν τῷ ἁγίῳ Σύρῳ, ὅτι οἱ τρεῖς καλόγηροι — νὰ ἔχωμεν τὴν εὐχὴν των, — εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τεσκερὲν διὰ νὰ συναναγάγουν ἐλέη ὅπως οἰκονομήσωσι